

STRAZA

inzerati ali oznanila
se računajo po 18
od 6 redne petlitvrate:
večkratnih oznanilnih
— popust
„Straža“ izhaja v
deljek in petek popoldne
Rokopisi se ne vračajo

**U uredništvo se mere gov-
vask dan od 11.-12. ure do-
godi.**

Občinski svetnik dr. Eisler (soc. dem.) vpraša: Kake cilje ima pravzaprav Volksrat? Imamo tu kölnski, furstenfeldski program itd.? Kateri se pravi? Če natanko zasledujemo govore na volkstagih, ne najdemo nič drugega nego negativni program — zabavljanje čez druge in odklanjanje pogajati se z drugimi. Socialni demokrati k Volksratu niso bili povabljeni, a mi se za to tudi nismo potegovali. Ti Volksrati že začenjajo na deželi sejati med borce social in vedno bolj jasno se vidi, da so volksrati zveze, ki se hočejo boriti proti socialni demokraciji. Mi smatramo kot temeljno nedostojnost, če se od takšne zahteva pospeševanje političnih strankarskih ciljev. Mi smatramo kot črkez neodkritosrčnosti in bojazljivosti, če javno ne priznate, da Volksrati zasledujejo politične cilje. Večina od vas čufite znotraj ravnotežja kakor jaz. Govornik končuje s klicem: Poberite se s prošnjo, ki noče nič drugega nego zlorabiti davčne denarje!“

V petek, dne 12. t. m., zvečer se je pri Neuholdu v Slov. Bistrici vršil „velik“ volkstag slovenjebistriških vsenemcev in nemčurjev. Volkstag bi se bil naj vršil skupno z veliko slavnostjo na -korist Schulvereinu in Südmarki. Oblast pa je celo prireditve prepovedala. Ker pa je določeni slavnostni govornik poslanec Wichtl prišel, so se zbrali vendarle vsi slovenjebistriški in okoliški veliki in mali Nemci s svojimi Nemkami. Bilo jih je ogromno število — 57 glav in sicer 21 ženskih in 16 moških Germánov. Poslanec Wichtl je govoril sede v obliki odgovorov na razna vprašanja. Prvi tako vprašanje je bilo:

Kaj se naj napravi s Slovani? — Decimirati njih število in razkosati njih sku^{post}, sicer bodo res postali nemštvu skrajno nevarni. Vojska je za dosego tega cilja najboljša sredstvo. Radi tega mora vsak „deutschdenkender“ Nemec biti pristaš nadaljevanja vojske. Navajal je nato številke, kako so nemške čete, vojska in lakota decimirale — Slovane v Srbiji, v Bosni, Hercegovini, Dalmaciji, na Gorškem, na Beneškem, na Poljskem in v Rusiji. Vojska je uničila v štirih letih najmanj okroglo 20 milijonov Slovanov. Nemci smo razmeroma manj trpeli, ker se vojska vrši skoro izključno na nenemških tleh. To je bila po Wichtlovem mnenju največja strategična in politična poteza Viljemova in Hindenburgova, da se je vojska zanesla največ na slovansko tla. Če bi se kedaj zanesla vojska na češka tla, se ne bi lokal noben Nemec. Wichtl računa, da bode vojska slovansko pleme tako zdelala, da se v dognem času sploh ne bo moglo več dvigniti. Nemci smo uničili Srbijo, Črnozero in Rusijo. In tako bomo naredili tudi z avstrijskimi Slovani. Vojska nam jemaga ubijati češko odprno silo in jo bo, če bode trajala po želji Wichtlovih somišljenikov le še dve leti, popolnoma strla. Skoro bolj nevarni nego Čehi so nam Jugoslovani. Čehi so od treh strani obkoljeni od Nemcev, Jugoslovani pa živijo kot kompaktna masa tje daleč dol na Balkan in imajo direktno zvezo z Veliko Rusijo. Wichtl pravi, da se mora na vsak način preprečiti ustanovitev Jugoslavije. To moramo predvsem zahtevati kot graditelji Velike Nemčije. Če bi se Avstrija preustrojila kot država narodov, bi se njena moč izvanredno ojačila in bi se gotovo skušala izviti iz obliema svojega ljubimca Prusa. To moramo preprečiti. Tu je Wichtl rabil besede, ki bi gotovo ne zagledale belega dne. Z naglasom pa je povdarjal, da se mora Jugoslovane decimirati in jih porazdeliti na sedem vetrov. Največ in sicer Sloven'ce in nekaj Hrvatov morajo dobiti Nemci, nekaj Slovencev bomo dali Italijanom, večino Hrvatov in Srbov Madžarom, velik del tudi Albancem, Grkom, Rumunom in Turkom. Dokler pa se ti naši načrti ne izvršijo, moramo gledati, da se jugoslovanski rod decimira. Sredstva: nemške šole, vojska in malo živila z drugimi besedami: glad. (Troje bistrskih Tevtonk je burno ploskalo in so klicale: Dös is fajn!)

Kaj bo z ožjo zvezo z Nemčijo? Na to je Wichtl kratko odgovarjal: Zveza bo taka, kakoršno bomo hoteli Nemci in ne taka, kakor si jo želijo velikaavstriji. To bo skupna nemška hiša, kjer se bo samo nemško govorilo, samo nemško mislilo in samo po nemško vojskovalo. In potem, ko ne bo več dveh držav, ampak bo samo Velika Nemčija, potem pa se bomo zopet vojskovali. Tri velike sunke bomo napravili: prvega, da se prebijemo v Ameriko, drugega, da si priborimo orient in tretjega, da se zasedra nemška velmoč nad Japonom in Kitajem. Ko je govornik slikal te zlate gradove, so pametni nemski Bistričani bulili vanj z očmi . . .

Območje vsenemškega deliškega proročišča je dandanašnji jako veliko in široko. Segi tako daleč, kakor oblast nemškonacionalne politike. Nemški Volkstagi so tisto sredstvo, po katerem vsenemški proročišče razširja svojo moč in oblast. Dandanašnji se nahaja vsa nemškonacionalna politika v Avstriji pod proroško diktaturo nemškega Volkrata. Tudi Seidlerjeva vlada ni nič drugega nego izvrševalni organ vsenemškega proročišča. Volkrat je izdal na Volkstagih geslo in proglasil zahtevo, naj se postopa zoper Čehe in Jugoslovane. Akurat je Seidler sprejel to parolo kot svoje vladno geslo, ter je izdal zoper Čehe znano odredbo o razdelitvi Češke v smislu nemškonacionalnih zahtev, zoper Jugoslovane pa nastopa z ukinjenjem zborovalne svobode, s tlačenjem slovenskega časopisja, s prevajanjem slovenskih časnikov za vojaštvo, kateremu se vsiljuje lopovski „Stajero“ itd.

Med nemškimi meščanskimi strankami žalibog še ni opazovati kakšnega večjega odpora zoper terorizem nemškega Volksrata. Krščanski socialci nimajo nobenega Luegerja več, ki bi imel in zagovarjal v resnici avstrijsko idejo. Njihovi pristaši, celo katoliški duhovniki, tulijo na nemških Volkstegih z verskimi odhodniki vsenemško in esem nemškonacionalne zagrizenosti in slovanožrštva.

Nemški socialni demokratje pa se nočejo dati mamiti od zastrupljene vsenemške sopare, ki je je danes polno politično ozračje med nemškim narodom — marveč se krejko ustavljajo nasilstvu nemškega Volksrata. To so zlasti pokazali v seji graškega občinskega sveta dne 12. julija, ko se je razpravljalo o prošnji srednještajerskega nemškega Volksrata za podporo v znesku 500 K.

Pri tej priliki so socialni demokratje odločno pojasnili in poudarili svoje stališče napram Volksratom in Volkstagom. Dr. Schacherl je izjavil, da so pedietniki stremjenja nemških delavcev po kultur- neri povzdigu vedno zatirali s pritegnitvijo slovens- kih delavcev. Govornik je nato obširno govoril o nemških Volkstagih. Zabavno je razlagal, kako se nemško nacionalni poslanci na Volkstagih prebijejo na izletenje. Kdo ima pravico izletni sericevalec o tem, kdo je dober Nемеc? (Občinski svetovalec Pon- gratz: Saj je mnogo profesorjev med njimi.) Neki dr. Mravlag kriči na volkstagih: Dr. Seidler mora iti! Nemško-nacionalni poslanci pa izjavljajo: Ne, to se ne sme zgoditi. Dr. pl. Seidler je nemško posest- no stanje. Poslanec Ornig iz Ptujja je v neki avdi- enciji pozval cesarja, naj vlada brez parlamenta. L. 1848 pa je nemško meščanstvo žrtvovalo svojo naj- boljšo kri, da bi si priborilo ustavo, in sedaj so pa pripravljeni, jo zavreči. Na volkstagih eve- te politika denunciacije zoper dru- ge narode, ki je že ob začetku vojske povzročila toliko udega. Z ozirom na mariborsko izjavo, ki je na zboru klicala: „Zvestoba za zvestobo“ in se je namigavala z odpovedjo iste, je izjavil govornik: Vi nimate nobene pravice, drugim narodom kaj predha- ciovati in klicati na vislicab. Nadalje z govornik pe- ča z „Soe friedler“ in omenja izjavo zborniškega svetnika Kandia, ki je na graškem volkstagu pozi- val naj na južno-vzhodni fronti gromijo tovari. Za ljudi, ki zasledujejo take cilje, bi naj mi dajali dav- čne denarje? Volkratji niso nič drugega nego sred- stvo, da se zakrije skupni nastop s „klerikalei.“ Ko- nečno je izjavil, da je nedostojno v take namene iz- metavati denar. Mi bomo storili vse korake da upra- vneza sodišča, da to preprečimo.

Občinski svetnik Muhitsch (soc. dem.) je označil Volkstage kot zavestno hujskanje za vojsko, luj skanje proti drugim narodom, ki upliva voinopodajševalno. Volkstagi so tudi samo shodi iz strahu pred vsenemci in oder za lovec poslanskih mandatov.

Nedavno temu so krožili nad Ljubljano laški letalci, ki so metali na mesto neke proklamacije s podpisom dr. Trumbiča. Dr. Lampe je nato v dežel-nem odboru predlagal resolucijo, na podlagi katere deželni odbor obsoja agitacijo dr. Trumbiča, ki gre za tem, da se odtrga slovenske dežele iz okvira monarhije. Deželni odbornik dr. Triller je predlagal Lametovi resoluciji dostavek, da se pridruže dež. odbor v polni meri deklaraciji z dne 30. maja 1917, s katero se zahteva samostojna, vsakega tujega gos-podstva prosta jugoslovanska država pod žezlom na-še habsburške vladarske hiše. Izjavil je, da bi mo-gel le v tem slučaju glasovati za predlagano resolu-cijo. Toda dr. Lampe je odvrnil, da bi za tako resolu-cijo ne mogel glasovati nemški deželni odbornik grof Barbo. Lametova resolucija je bila sprejeta z glasovi deželnih odbornikov, ki se pristaši dr. Susters-čiča, in z glasom nemškega deželnega odbornika gro-fa Barbo.

Toda s tem stvar še ni končana. Ako bi bil deželni odbor kranjski samo zatajil jugoslovansko deklaracijo, ki jo je podpisal tudi njegov predsednik in deželni glavar dr. Susteršič, bi bili sicer kaj takega obsojali, toda rekli bi bili, da je to pač vredno in podobno dr. Susteršiču in njegovim kreaturam v deželnem odboru. Toda dr. Lampe se ni omejil na sam ta sklep deželnega odbora, temveč je izdal na vse župane kranjske dežele okrožnico, v kateri zahteva, da mora župan v teku 14 dni sklicati sejo občinskega zastopa, ki se mora pridružiti sklepu deželnega odbora. A to loti je deželni odbor delal račun brez slovenskih občin na Kranjskem. Občine so druga za drugo odklanjale Lampetovo resolucijo ter izjavljale, da vstrajajo neomajeno na jugoslovanski deklaraciji. Dne 30. majnika 1917. zahtevajoč združenje vseh v monarhiji bivaajočih Slovencev, Hrvatov in Srbov, v samostojno, vsakega tužega gospodstva prosto jugoslovansko državo po željo habsburške vladarske hiše. Deželni odbor je torej dosegel ravno nasprotno, kar je hotel doseči. Mesto da bi bil s svojim fermom dosegel, da občine zatajijo jugoslovansko deklaracijo, je le dosegel, da so se ji na novo pridružile. Tedaj pa se je dr. Lampe vsedel in napisal nov ferm. Razposlal je občinam novo okrožnico, v kateri zahteva od občinskih zastopov, da morajo brezpogojno sprejeti resolucijo deželnega odbora. Občinskim zastopom, ki tega ne bodo storili, grozi z represalijami, sklicujoč se pri tem na nadzorovalno oblast deželnega odbora.

Priznavamo odkrito, da smo se prišli za glavo, ko smo čitali ta odiok. Občine so pri nas avtonomne in zato jih ne more nihče siliti, da bi sklenile nekaj, kar jim ni po volji. Nadzorovalna oblast dež. odbora nad občinami se omejuje edinole na temeljno občinsko premoženje, dočim imajo okrajna glavarstva nad občinami nadzorovalno pravico v zadevah prenesenega delokroga. V vseh vprašanih lastnega delokroga pa so občine popolnoma samoupravne. Za to jim v tem oziru ne more ukazovati nihče, a najmanj pa predpisovati kaj in o čemer naj sklepajo.

Tu pa pride naenkrat deželni odbor kranjski kot najvišja avtonomna oblast v deželi, ki bi bil v prvi vrsti poklican, da čuva in varuje avtonomijo občin in hoče napraviti iz te avtonomije navadno kariaturo. Mi nikakor ne bi se čudili, ko bi kaj takega slišali o štajerskem ali koroškem deželnem odboru. A vemo gotovo, da štajerski deželni odbor, v katerem sede najbolj zagrizeni nemški nacionalci in vsenemci, niti ne sanja, da bi nastopil na tak način proti slovenskim občinam, da ne bi se upal na tak način kršiti občinske avtonomije in prekorajčiti svojega dežlokraga. Z obžalovanjem moramo torej ugotoviti, da niti nemškutarji, niti vsenemci ne postopajo s slovenskimi občinami tako kruto, kakor to dela kranjski deželni odbor. Obžalovati moramo obmejni Slovenci to tembolj, ker bi utegnili kranjski deželni odbor najti verne učence. Mi obmejni Slovenci moramo postopati kranjskega deželnega odbora na odločnejše zavračati ter mu odrekamo vsak čut za pravičnost in vsak smisel za težnje in potrebe slovenskega naroda. Tako kakor kranjski deželni odbor delajo samo ljudje, ki jim je lastna čast in lastni blagor prvi in glavni cilj njih delovanja. Ko bodo nove volitve na Kranjskem, ne bo Lamine s svojimi pajdaši več v tem položaju, da bi slovenskim občinam mogel dajati tako poniževalne ukaze.

Volksrati in nemški socialni demokratie

Če so stari Grki hoteli zvedeti, kaj naj storijo in kako naj uravnajo svoje korake, da dosežejo sre-

Državnemu pravdnstvu pa bi priporočali, da bi se informiralo, kake vesti širijo bistrski „Nemci“ c cesarici. Peklenska zloba je v ki na- lašče trosijo med ljudsko maso govorice, ki so popol- noma iz trte izvite, z namenom, omajati med ljudst- vom spoštovanje do habsburške vladarske hiše.

Poslanec Wichtl je govoril na preopredani pri- reditvi 1½ ure. Političnega komisarija ni bilo. Zan- darjev tudi ne. Zborovanje se jim je prepovedalo le samo radi lepšega. Ob koncu zborovanja so nabirali ude za „Deutschnationalen Verein.“ Samo štiri udje so žrtvovali po 2 K.

Elektrikalega zborovanja je bil zelo klavern. 37 zborovalcev, to je velikanski efekt! In nemški listi na široko poročali o „Massenversammlung.“ Značil- no pa je, da proglašajo vsenemci novo devizo:

Diplomacija ali meč.

Nemški državni tajnik Kühlmann je moral od- stopiti, ker je v državnem zboru izjavil, da s samim crožjem ni mogoče doseči miru, do tega se more priti le potem diplomatičnih pogajanj. Vsled tega je nas- tila v vsenemških progih velikanski krik, češ, mi no- čemo sporazumnega miru, mi hočemo mir z mace. Po- sledica te gonje je bila, da je moral Kühlmann iti. Vsenemškim listom v rajhu so verno sekundirali vse- nemški listi v Avstriji. Med temi se odlikujejo prav po- sebno tudi naši štaterski vsenemci. Na pisarijo naše „Marburgerce“, „Deutscher Montag“ in „Wahltarce“ se itak ni vredno ozirati, ker tel. listov tudi pametni Nemci ne čitajo. Toda potrebno se nam zdi, da se o- zremo na neki članek v „Grazer Tagblattu“, ki pravi, da bi mogla Kühlmannova trditev, „da se more s samimi vojaškimi odločitvami komaj pričakovati ab- solutni konec te vojne“ veljati glede Japonske in A- merike, s katerima Nemčija za pravo nima nikakega bojišča. Toda ravno prvi mir, oni na vzhodu, se ni dosegel z diplomacijo državnikov, temveč z mečem Hindenburga in Ludendorffa. — Tu pa se nahajata graški vsenemški list v temeljiti zmoti. Ako se je že Nemčiji posrečilo, da je dosegla mir z Rusijo, se za to nima zahvaliti zmagam Hindenburga in Ludendor- ffa, temveč agitaciji Ljeninga, Trockega in njih bolj- ševiških tovarišev. Da ni bilo boljševoikov, bi vse — nemške zmage še danes ne bile dosegle miru z Ru- sijo in Rumunijo. To se nam je zdelo potrebno, da smo pribili.

Zelo važno za vojne invalide njih svojce in preostale padlih in umrlih.

Državni zbor je sklenil zakon, po katerem i- majo potrebni invalidi in njih svojci, kot tudi svojci padlih, pravico do posebne državne podpore. Ta za- kon je bil proglašen že dne 28. marca 1918 v držav- nem zakoniku št. 119, a je vzlic temu širši javnosti še popolnoma nepoznan. Znan nam je slučaj, da je neka stranka pri nekem okrajnem glavarstvu zahte- vala tiskovino, ki je predpisana za prošnje za pod- pore v smislu navedenega zakona, a so ji odgovorili, da takih tiskovin sploh nimajo, ker se dosedaj še ni nihče oglasil za tako podporo. In vendar je v omen- jenem okrajnem glavarstvu ako ne na tisoče, pa na stotine oseb, ki imajo pravico do podpore v smislu navedenega zakona. Tako bo bržkone tudi drugje. Zato se nam zdi potrebno, da objavimo glavne dolo- čbe omenjenega zakona.

§ 1 se glasi: Vlada se pooblašča, da dovoljuje v slučaju potrebe podpore doli navedenim osebam:

a) Osebam moštva avstrijskega državljanstva, ~~kdor~~ katerih je dokazano, da so vsled tekom sedaj- ne vojne izvršene vojaške službe izgubile najmanj 20% zmožnosti za izvrševanje svojega poklica in do- bivajo vsled tega invalidno pokojnino;

b) svojcem takih oseb moštva;

c) preostalim po osebah moštva avstrijskega državljanstva, ki so o priliki izvrševanja kake voja- ške službe tekom sedanje vojne padli pred sovražni- kom, se pogrešajo ali so umrli vsled v vojaški slu- žbi dobljene poškodbe, ali vsled te službe povzroče- ne ali poslabšane bolezni.

Pod b) in c) omenjenim svojcem gre ta podpo- ra vendar le tedaj, ako nimajo pravice, da se jim še dalje izplačuje vzdrževalni prispevek v smislu § 4, odstavek 3 in 4 zakona z dne 27. julija 1918, dr. z. št. 313.

Isto velja tudi za avstrijske državljane, ki so se v avstro-ogrske monarhiji pritegnili k osebni slu- žbi za vojaške namene, kakor tudi za one, ki so se perabili za prostovoljna dela in službo te vrste, ka- kor tudi za njih svojce in preostale.

§ 2 se glasi: Podpore se imajo dovoliti od dne- va veljavnosti tega zakona, ako je pa bila priznana invalidna pokojnina, ali je nastopila smrt, oziroma se pogreša dotična oseba moštva še le po tej dobi, od dneva priznanja vojaških preskrbovalnih pristojbin in ako te ne pridejo v poštev, od prvega dneva one- ga meseca, ki sledi smrti ali pogrešanju.

Osebam, ki so dosedaj uživale državno podpo- ro v smislu § 2 cesarske naredbe dne 12. jun. 1915 (dr. z. št. 161), se morajo podpore priznati uradnim potom, drugim le na prošnjo. Podpora se mora do- voliti le, dokler ne bo nanovo urejena vojaška pre- skrba.

§ 3 se glasi: Določbe § 10 zakona z dne 27. ju- lja 1917, dr. z. št. 313, veljajo tudi za ta novi zakon.

§ 4 se glasi: Ta zakon stopi v veljavo dne 1. aprila 1918.

V smislu § 1 izvršilne naredbe domobranskega ministrstva v sporazumu s prizadetimi ministrstvi z dne 29. marca 1918, dr. z. št. 120, imajo pravico do teh podpor:

1. V § 1 črka a) zakona označene osebe mošt- va, brez ozira na to, če pripadajo po poklicu vojaš- kemu stanu ali ne.

2. Svojci takih oseb moštva. Kot svojci v smi- slu § 1 črka b) zakona se imajo smatrati: zakonska žena, zakonski in nezakonski otroci, zakonski oče in ded, zakonska ali nezakonska mati ali babica, dalje zakonski oče nezakonske matere.

3. Preostali v § 1 črka c) zakona navedenih o- seb moštva. Za preostale v smislu te določbe zakona se smatrajo: Vdova, zakonske ali pozakonjene siro- te, nezakonske sirote, zakonski oče in ded, zakonska ali nezakonska mati ali babica, dalje zakonski oče nezakonske matere. S svojci pogrešanih se ima po- stopati ravnatoko kakor s preostalimi padlih. Do te podpore imajo pravico samo oni, ki so v resnici po- trebni.

Ta podpora znaša:

Pri popolni nezmožnosti za delo:

Za onega, ki je popolnoma nesposoben za delo in uživa invalidno pokojnino: a) na Dunaju in izven avstro-ogrske monarhije mesečno 90 K, b) v krajih I. in II. razreda aktivitetnih doklad ali izven avst- rijskega državnega ozemlja, vendar v notranjosti av- stro-ogrske monarhije 81 K mesečno; c) v vsakem drugem kraju avstrijskega državnega ozemlja 72 K mesečno; za vsakega svojca pod a) 60 K, pod b) 54 K in pod c) 48 K mesečno.

Ako se je zmanjšala sposobnost za delo onega, ki uživa invalidno pokojnino, za 60% do 100% pod a) 60 K, pod b) 54 K in pod c) 48 K mesečno. Enako i za vsakega svojca. Ako znaša nesposobnost za delo vsaj 40%, vendar manj nego 60% pod a) 48 K, pod b) 45 K in pod c) 42 K mesečno; enako tudi za vsa- kega svojca.

Ako se je zmanjšala zmožnost za delo vsaj za 20%, vendar manj nego za 40% pod a), b) in c) 30 K mesečno in enako tudi za vsakega svojca.

Ako je mož padel, umrl ali se pogreša, za vsa- kega svojca pod a) 60 K, pod b) 54 K in pod c) 48 K mesečno.

Ker dobivajo svojci skoro brez izjeme vzdrže- valnino, ima ta zakon v prvi vrsti pomen za invali- de. Te opozarjamo, da se zglašijo pri županstvih, a županstvom priporočamo, naj naročijo tiskovino A zakona z dne 28. marca 1918, dr. z. št. 119, ozi- roma ministrske naredbe z dne 29. marca 1918, dr. z. št. 119. Prošnje je nasloviti na okrajno vdrže- valno komisijo, ki se bo ozirala le na prošnje, ki so sestavljene na predpisani tiskovini. Kdor bi rabil še kaka pojasnila, naj se obrne na pisarno Slovenske Kmetke Zveze, oziroma Posredovalnice slovenskih spodbujateljskih poslancev v Mariboru, Koroška u- lica 5.

Letošnje čebelarjenje.

Po dosedanjem letošnjem vremenu soditi, imamo letos pričakovati obilo mokrote. Iz tega izvira, da čebelice ne bodo zamogle izkoriščati čebelne paše. Bati se je, da bodo trpele pomanjkanje. V nekaterih legah so čebele močno rojile; ti panji imajo preobilo ljudstva, a malo hrane. Treba jih bo z medom pita- ti, da ne bodo stradala. Edino upanje ostane, če bo ugodno vreme v ajdovi paši in če bo ajda medila. Po tem imamo uravnati naše čebelarjenje. V tem pogle- du naj velja sledeče navodilo:

1. Ako bi v juliju hotel kak panj rojiti, naj se to po možnosti zabrani.

2. Sedanje stanje naj se obvaruje pred pomanj- kanjem s tem, da se panje ob deževnem vremenu ne- koliko krmi z zređenim medom.

3. Vse brezmatične panje naj se takoj združi, in s tem prepreči vsako ropanje.

4. Ako bo ob času kostanjevega cvetja ugodno vreme, naj se skuša to pašo izrabiti v ta način, da se čebele prepelje v to pašo.

5. V času pomanjkanja so čebele klaverne. Pri malenkostnih povodih napadejo matice in jo umorijo. Taki povodi so: nadlegovanje čebel po metulju smr- toglaveu, kateri bo letos v obilni meri nastopil, po- tem nadlegovanje po pticah, žabah itd.; nerodno ra- vnanje s čebelami; kakor nerodno pranašanje, pre- stavljanje in odbiranje panjev, nepotrebno kajenje v panje, ropotanje v čebelnjaku itd.

6. Prevažanje čebel v ajdovo pašo. V tem ozi- ru naši čebelarji premalo cenijo izrabo te paše. V gotovih legah in krajih med cvetoča ajda, v drugih pa zopet ne. Gotovo znamenje medenja je prijeten duh, ki duhti v takih cvetočih legah. Večinoma so že take lege tudi znane. Če zamorejo čebele le nekoliko dni izrabljati tako lego, pa so si opomogle.

7. Vse te ugodnosti pa malo pomagajo, če ima- jo panji le malo ljudstva, t. j. malo delavk. Le mo- čno obiljeni panji zamorejo tako pašo z uspehom iz- koristiti, zato je treba čebele tri tedne pred nastopom ajdove paše spekulativno pitati.

Kdor se bo ravnal po tem navodilu, lahko z za- upanjem pričakuje glavni čebelnj up — ajdovo pašo. Če bo tedaj vreme ugodno in ajda medila, se je na- dejati primernega donosa, sicer se je pa letos bati prav slabe letine. Vsak čebelar bo imel potem težko nalogo, kako naj vsaj čebele prezimi. M. Bapajne.

Na bojiščih.

—V Italiji je bil zadnje dni preteklega tedna bolj mirno. Dne 13. t. m. pa so se zopet na celi fronti posebno pa v gorovju razvili zelo živahni boji.

V Franciji se razvija zopet nova velika bitka in sicer predvsem v Flandriji. Pozna se, da so stopile v boj številne ameriške čete.

V Albaniji so se naše čete umaknile severno od črte Semesi, kjer se bodo menda ustavile so- vražni premoči.

Drač padel?

Švicarski listi so dobili iz Rima poročilo, da je angleško francosko brodoge bombardiralo Drač in je izkrcalo nad 1000 mož, ki so mesto zasedli. (Uradna še ta vsst ni potrjena.)

Ameriški letalci.

Na zapadnem bojišču imajo sedaj Amerikanci že čez 200 modernih letal. Tekom tega mesca jih pošljejo še nad 100. Sovražni letalci imajo sedaj kakor naglašajo švicarska poročila večino nad nem- škimi letali.

480 ladij prevaža Amerikance.

»Humanite« piše, da 480 ladij neprestano noč in dan prevaža iz Amerike vojaške cete, topove, živila in druge vojne potrebščine na Francosko.

Poljsko vprašanje.

Nemčija zavzema odločno odklonilno stališče glede rešitve poljskega vprašanja v avstopoljskem smislu. V Varšavi sodijo, da pride radi tega do resnega spora.

Seidler gre?

Seidler bi bil rad skrpucal večino iz nemških in nekaterih malih strank. Pridobiti je hotel nemške socialne demokrate, katerim je že obljubljal de- mokratizacijo volilne pravice za obč. in deželne zbore i. t. d. A namera se mu je ponesrečila. Ne socialisti in ne Poljaki nočejo v večino in ne ma- rajo Seidlerja. Jutri bo zapel Seidlerju skorogotovo politični mrtvaški zvonec. Nekatere vesti pravijo, da pride na Seidlerjevo mesto Poljak.

Politične vesti.

Girstmayr Francelj tožen. Iz gotovega vira iz- vemo, da je državno pravdnstvo dobilo naročilo, da dvigne obtožnico zoper Girstmayrja radi razža- ljenja Velikanstva, storjenega z besedami, ki jih je govoril pred cesarjem Karlom v znani nemškutar- ski avdienci in jih je ponovil na velikovškem nem- škem Volkstagu, kakor so poročale »Freien Stim- men.« Ali se je to zgodilo pod utisom dunajskih shodov, ki so se vršili proti obrekovalcem cesars- ke dvojice?

Poljska izjava za Čehe in Jugoslovane. Šlezijski Poljaki so imeli v Čehovu zborovanje, ki je spre- jelo resolucijo, zahtevajočo priklapljenje poljskega dela Šlezije k samostojni Poljski pod žezlom av- strijskega cesarja. Resolucija zaključuje z nasled- njimi znamenitimi stavki: Izjavljamo, da nemško gospodstvo pogublja poljski narod in da Nemci le hrepene po hegemoniji na lovanskimi narodi; zahtevamo od našega poslanca p. Londzina, naj skuša z vsemi sredstvi pridobiti Poljsko kolo za to, da bode podpiralo stremljenje Čehov in Jugo- slovancev.

Oklic na češko-slovaški narod. V soboto, dne 13. t. m. se je v Pragi ustanovil Češki narodni odbor. Predsednik je dr. Kramarz, podpredsednika Ktopač in dr. Švehla, tajnik dr. Soukup. Izdali so oklic na češko-slovaški narod v katerem zahtevajo: samostojno demokratično češko-slovaško državo z lastno upravo v lastni hiši in pod lastnim nad- vladjem.

Ogrska volilna preosnova. V ogrski zbornici je končana generalna debata o novi volilni preosno- vi za Ogrsko. Volilno pravico na Ogrskem ima samo tisti, kateri je uspešno dovršil štiri razrede ljudske šole in kateri zna ogrski čitati in pisati. Nadalje i- majo volilno pravico tudi ženske, katere so dovršile štiri razrede meščanske ali kake srednje šole, na- dalje žena ali vdova moža, ki je dovršil najvišji raz- red kake srednje šole in končno ženske osebe, ki iz- vršujejo kako industrijsko ali trgovsko obrt. Novi volilni red na Ogrskem je tako prilagojen, da bodo o- grski Slovani izgubili še tistih par državnozbornih manjšin, katere so imeli dosedaj. Pač pa so pribi- nili volilno pravico naj sto žitijam v Budimpešti.

Hertling o belgijskem vprašanju. Nemški državni kancelar je izjavil v glavnem odseku o belgijskem vprašanju. »Kar se tiče bodočnost Belgije, pomenita, okupacija in sedanja posest Belgije, ročno zastavo za bodoča pogajanja. V pojmu ročna zastava je vsebovano, da tega, kar imamo za zastavo v oblasti, ne bomo obdržali, ako se končajo pogajanja ugodno. Nikakor ne nameravamo obdržati Belgije v bodisi katerikoli obliki. Želimo da ostane po vojni oanovljena Belgija kot samostojna država, nikomur podrejena, z nami v dobrem prijateljskem razmerju. To je stališče, ki sem je zavzemal glede beljskega problema od začetka in je zavzemam tudi še danes. Mi vojujemo vojno kot obrambno vojno, ker nismo nikdar mislili na svetovno gospodstvo. Zato temu odgovarjajo primerno tudi naši mirovni cilji. Kar hočemo, to je neotakljivost našega teritorija, svoboden razvoj našega naroda, posebno na gospodarskem polju in posebno varstvo za bodoče težavne razmere. To se tiče tudi popolnoma stališča, ki je zavzemam napram Belgiji. Kako pa bo to stališče v posameznih točkah, to bo odvisno od bodočih pogajanj.« — Ta izjava znati, da so Nemci vendar opustili misel, proglasiti Belgijo kot svojo popolno last.

Gospodarski bankrot v Rumuniji. Nemški državni zbor je prejšnji četrtek nadaljeval posvetovanje o gospodarskih odnosajih v deželah, ki so sklenile mir. Razni govorniki zahtevajo, da se osigura iz Rumunske krma za živino, jajca itd. Poslanec Gothein trdi, da so po prihodu nemške vojske v Rumunijo čakali mnogo mesecev na strokovnjake, ali namesto njih so poslali doslužene generale, ki so kar tako delali brez načrta in brez cilja. Vladni zastopnik je zagovarjal vlado. Letošnja žetev na Rumunskem da je izredno slaba. Zastopnik Roesicke pravi, da danes na Rumunskem ni ničesar več. Rumunska sama je navezana na uvoz iz Besarabije. Socialist Noske pripominja, da je nemška vlada delala na Rumunskem strahovite napake. Vobče je bila vsa debata izraz hudega razočaranja nemških poslancev, ki na Rumunskem niti izdaleka niso našli tega, česar so pričakovali. Rumunska vojska mora upoštevati iz Besarabije. To so posledice vojnega pustošenja.

Odnosaji med Portugalsko in Vatikanom. Zadnje volitve na Portugalskem so prinesle portugalskim prostožidarjem veliko presenečenje. Njihova moč je strta na celi črti. Sedajna katoliška vlada je spet obnovila odnosaje, ki so svojčas vladali med Portugalsko in Vatikanom, kajti imenovala je spet poslanika, ki bo zastopal Portugalsko v Rimu in sv. Stolica je istotako imenovala poslanika kot svoje- ga zastopnika pri portugalski vladi. Na Portugalskem je odklenkalo strahovladi prostoživarjev in iz dežele pregnani katoliški duhovniki in redovniki se zopet vračajo nazaj v deželo.

Bivše rumunsko ministrstvo na zatožni klopi. V rumunski zbornici je stavila skupina poslancev, na čelu jim poslanec Strossi, predlog, da pridejo na zatožno klop sledeči ministri prejšnjega ministrstva, ki so zakrivali, da je Rumunija posegla v svetovno vojno: Ministrski predsednik Jonel Bratianu, ministri Vintilij Bratianu, Emil Costinescu, Aleksander Constantinescu, Bazilij Mortzum, dr. Angheliescu in Take Jonescu. Zbornica je sprejela predlog.

Nemški državni zbor je bil dne 13. julija od-
goden do 15. novembra. Prej je še sprejel pred-
logo o monopolu na žganje in predlogo o 15 mili-
jardnem vojnem posojilu.

Dr. Conci, katerega je cesar odstavil kot namestnika tirolskega deželnega glavarja, je v znak protesta vrnil komturni križ Franc Jožefovega reda.

Car še živi. »Berlingske Tidende« poročajo iz Stockholma, da je nek švedski trgovec, ki se je te dni vrnil iz Perma, prinesel vest, da je bivši ruski car Nikolaj še živ. Vest o njegovi smrti je nastala najbrž radi tega, ker so vrgli proti hiši, kjer on stanuje, bombo, ki pa ga ni zadela. Pač pa je bil usmrčen njegov sin.

Tedenske novice.

† Josip Jurčič. V Celju je v petek, dne 12. t. m. umrl preč. g. Josip Jurčič, kn.-šk. duh. svetovalec, bivši dekan in nadžupnik v Vuzenici. Rojen je bil leta 1848 v Majšpergu, v duhovnika posvečen pa dne 21. julija 1870. Kot kaplan je služboval v Smartnem pri Vurbergu, pri Sv. Benediktu v Slov. gor., v Šmartnem na Paki, v Žalcu in v Dramljah do dne 6. septembra 1891, ko je bil imenovan za župnika v Sv. Lenartu v Slov. gor., katero službo je opravljal do leta 1905, ko je bil imenovan za nadžupnika in dekana v Vuzenici. Leta 1913 je stopil v pokoj in se naselil pri usmiljenih bratih v Gračcu. Leta 1893 je bil imenovan za duhovnega svetovalca. Pogreb se je vršil v nedeljo, dne 14. julija popoldne. Blagemu in vedno prijaznemu duhovniku svetila večna luč!

Zlata sv. maša. Dd Šmarjete pri Rimskih toplicah nam pišejo: Prihodnjo nedeljo, 21. t. m. obhaja tukajšnji vpokojeni župnik g. Eduard Janžek

zlatu sv. mašo. 74 letnemu jubileju še mnoga
mirna leta!

Duhovniške vesti. Prestavljena sta čč. gg. ka-
plana: Guček Karel iz Mute k Sv. Lovrencu na
Dr. p.; Čebašek Jakob iz Dobove v Šmartno pri
Šaleku.

Kanonik Janez Ev. Pirker †. Na posestvu dijaškega semenišča v Zakamnu pri Celovcu je v nedeljo, dne 7. julija zvečer po dolgi težki bolezi preminul preč. g. stolni kanonik celovski Jan. Pirker, star 60 let. Porodil se je dne 12. septembra 1858 v Št. Petru v Kačji dolini ter bil posvečen v duhovnika dne 16. julija 1881. Deloval je kot kaplan, provizor in župnik v Sovodnju, v Kramsbrücke in Paternionu in postal l. 1906 stolni kanonik in vodja dijaškega semenišča »Marijanišče.« Tu je pričel zidati novo domačo kapelo. Bil je tudi predsednik Modestovega društva. Cesar ga je imenoval za viteza reda železne krone III. vrste. Pogreb se je vršil dne 9. julija na pokopališče v Št. Rupertu. N. p. v m.!

Iz celovške škofije. Premesčeni so čč. gg. Jožef Vrhnjak, kaplan v Piiberku, za provizorja v Domačale; Fr. Kovač, kaplan v Spodnjem Dravogradu, za provizorja v Ukve; Martin Kuchler, kaplan v Črni, v Pliberk. — Nameščena sta novomanika Al. Kuhar kot kaplan v Črni, Jurij Orel kot kaplan v Sp. Dravogradu.

Razno iz Koroškega. »Bauernbund« je zboroval dne 14. t. m. v Svincu. — Kakor znano, so tržani v Fürstenfeldu priredili »cesarja Karla teden« po svoje, t. j. nabirali so prispevke za vsenemške ponemčevalne namene. Še zdaj se »F. Stimmen« bahajo, kak bogat dobiček imajo od tega Schulverein in Südmarka ter pozivljajo Nemce, naj posnemajo ta zgled ter v prvi vrsti vedno mislijo le sami na-se. Po dogodkih zadnjih dni je tudi to popodučno! — Zelo vznemirjeni so nemški listi, da je grad v Vrbi ob jezeru prešel za 720.000 K v last neke hrvatske družbe. Doslej je bil v lasti tamošnje občine, ki ga jn na prodaj ponujala tudi po nemških listih, pa zaman.

Stavka v Idriji začasno končana? Dne 11. ju
lija se je v Idriji nehala stavka rudarjev. Vojaška
oblat je pritisnila na delavstvo z vsemi sredstvi.
Pri pogajanjih se je doseglo samo nekaj ugodnosti,
glede plač pa je ostala. Zadeva nerešena. V mi-
nistrstvu se še bodo pogajanja nadaljevala.

Nov vlak iz Maribora v Gradec. Od 15. t. m.
bo jutranji vožnja iz Maribora s drugimi narodi
nute proti Gradcu sprejemal tudi civilne vojske.
Dohod v Gradec ob 9. uri 15 minut. Venežija
ob 9. uri 15 minut. Dohod iz Maribora ob 9. uri 15 minut.

Odlikovnjaja za zasluge za vojna posojila. Za zasluge za vojna posojila so bili z vojnim križcem 2. razreda za civilne zasluge odlikovani sledeči: Jožef Čerjak, župnik v pokoju, Rajhenburg; dr. Ad. Adinik, zdravnik, Konjice; dr. Karel Köchl, ravnatelj deželne ženskega učiteljskega v Mariboru; dr. G. Müller, profesor na realki v Mariboru; Henrik Schreiner, ravnatelj moškega učiteljskega v Mariboru; Viktor Schwab, tovarnar, Celje; dr. Franc Strelec, notar, Ormož; Marko Tomažič, dekan, Kozje; o. D. Zupančič, provincial, Celje Z zaslužnim križcem 3. razreda so bili odlikovani: Janez Fras, nadučitelj, Konjice; Anton Grejan, davkar v pokoju, Ormož; Avgust Günther, načelnik okrajnega zastopa Slov.-Gradec; G. Hasenbichl, Konjice; Anton Hofbauer, nadučitelj, Komnica pri Mariboru; Jožef Janežič, župan, Bizeljsko; Jakob Jurko, okrajni pomožni učitelj v Mariboru; Anton Kern, šolski ravnatelj, Ptuj; J. Koplč, nadučitelj, Sv. Lenart v Slov. gor.; K. Kotnik, nadučitelj, Selnica ob Dravi; Jožef Krajnc, učitelj, Maribor; Ivan Lah, župnik, Sv. Peter p. Sv. gorami; Josip Lasbacher, nadučitelj, Ruše; Matija Lichtenwallner, učitelj, Ruše; Franc Lorber, šolski ravnatelj, Braslovce; Mihael Moge, nadučitelj, Sv. Lovrenč nad Mariborom; Anton Patz, uradnik šparkske, Celje; Avgust Pinter, knjigovodja šparkske v Celju; Friderik Pučelik, učitelj, Lajtersberg-Krčevine; Ivan Pušenjak, šolski vodja, Sv. Mihael n. Mužjem; Josip Rajšp, nadučitelj, Ormož; Franc Rauter, nadučitelj, Planina; Martin Šalamon, šolski vodja, Sv. Miklavž pri Ormožu; Henrik Schiestl, nadučitelj, Slov. Bistrica; Anton Senčar, oskrbnik, Velika Nedelja; Josip Stritar, nadučitelj, Sv. Vid pri Grobelnem; Blaž Zupane, brivec, Laško; Ivan Toman, župnik, Hajdin; Lovro Vaupot, zasebni uradnik, Slovenjgradec; Alojzij Watzek, knjigovodja v Slov. Bistrici. Z zaslužnim križcem 4. razreda so pa bili odlikovani: Vinko Verstovšek, občinski tajnik v Kozjem; V. Francon, tajnik, Ptuj; Anton Pučnik, župan, Dobrova in Franc Škrlec, načelnik podružnice Kmetijske družbe Velika Nedelja. Z vojnim križcem 3. razreda so bili še dalje odlikovani: J. Černko, nadučitelj pri Sv. Marjeti na Pesnici; Sim. Gajšek, nadučitelj, Dobova; Mihael Germovšek, nadučitelj v Pilštanju; Anton Gnus, nadučitelj, Dol; Ivan Goričan, župnik, Spitalič; Avgust Kopriva, nadučitelj, Spodnja Poljskava; Franc Kofnik, nadučitelj, Sv. Jakob v Slov. gor.; Jožef Krohne, župnik, Podstreda; Anton Kukovič, nadučitelj, Črešnjevec; Ant. Pernač, župnik, Dobova; Feliks Pečar, nadučitelj, Sv. Pavel pri Prebrodu; Ognjeslav Škamlec, župnik pri Sv. Andrežu v Leskovcu; Mihael Vauhnik, nadučitelj, Sv. Marko nize Ptulja; Josip Zemljč, nadučitelj, Sv. Marko nize Ptulja.

telj, Devica Marija v Brezju, in Franc Zidar, nadučitelj, Lemberg.

Trstenjakov sklad. Posojilnica pri Sv. Juriju na Ščavnici v proslavo svojega odličnega rokca, 200 K, dr. Franc Jankovič, okrajni zdravnik itd. v Kozjem, 10 K; dr. Fr. Jurtela, odvetnik v Ptuj, 100 K; Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru 50 K; Jakob Tajek, c. kr. vojni superior v Lomostu, 50 K. — Zadnji izkaz K 5675,20, sedaj K 410. Skupaj K 6085,20. — Zgodovinsko društvo v Mariboru

Za slovensko šolo v Mariboru so nadalje darovali: Minka Gaššek, učiteljica v Dobovi, nabrala 1200 K; Valentina Kaukler v Ptuju, nabrala vrlo kmetska dekleta v vaseh Spodnji Velovlak, Pacinje, in Podvinci 557 K; Kmetska hranilnica in posojilnica v St. Juriju 10 K; Amalija Wresnik, veleposestnica na Kogu, 50 K; Janez Oblak, kaplan v St. Lovrencu nad Mariborom, 20 K; Friderik Horvat, župnik v St. Lovrencu nad Mariborom, 100 K; Franja Punec, učenka v Sv. Petru v Savinjski dolini, 52 K (za preganjane slovenske otroke, tovarišice in tovarise, želeč jim mnogo uspeha v jugoslovanski šoli); Jakobina dr. Žitkova v Novem mestu, 40 K; upravništvo „Slov. Naroda“ 290 K; Ivan Kitak, revident južne železnice v Mariboru, 50 K; Franjo Urleb, kaplan v Rajhenburgu, prebitek gledališke igre „Lurška pastirica“, ki jo je priredilo dne 16. junija slovensko katoliško izobraževalno društvo v Rajhenburgu, 200 K; Franc Šumenjak, posestnik v Jarenini, 100 K; notar Vekoslav Krajnc v Smarju iz kazenske zadeve g. Antona Zupančič, kaplana na Sladkigori-Novak 30 K; Matija Obrnar v Mariboru 50 K; J. Roßschmann, župnik pri Sv. Duhu na Ostrnem vrhu, 10 K; Ludovik Petek v Celju, nabral štiri gasilci pri gasilnih vajah v Celju v gostilni „Mesto Gradec“ 100 K; Anton Vivod na Pragerskem 10 K; Katarina Majhen v Mariboru 100 K; podživinozdravnik dr. Zavrnin in poročnik Stamberger, zbirka iz bojišča pri častnikih in moštvi 393 K; Ivan Kalan v Oglenškaku 10 K; zbirka Ciril-Metodovih podružnic v Zalcu in sicer Vinko Vabič mlajši 300 K, Fr. Hodnik 100 K, Frano Roblek 50 K, Franc Pikel 50 K, Anton Veternik 40 K, Ivan Naraks 30 K, Štefka Kuček 20 K, Jančo Soster 20 K, Ivan Prekoršek 20 K, J. Nidortner 20 K, dr. Josip Jeraj 10 K, Lucij Krašovec 10 K, Vinko Kveder 10 K, Josip Kodre 10 K, dr. Bergman 10 K, Viktor Pilih 10 K, Edvard Kuček 20 K, Josip Širca 10 K, Anton Petriček 10 K, dr. Mikuš 10 K, Franja Zagode 10 K, Anton Korent 10 K, Neimenovan 10 K; dr. Jančič 10 K, 109 podpornikov v Zalcu v manjših zneskih 244 K; v Gotovljah Robert Vaclavik 20 K, Jakob Zupančič 10 K, Ivan Malus 10 K; 23 podpornikov iz Gotovelj 28.60 K; Savinjska posojilnica v Zalcu 100 K; v občini Griže pri Celju Neimenovan 10 K, Ana Hribarnik 2 K, Neimenovan 10 K, Ludovik Černej 10 K, nadporočnik Cilensek 10 K, nadporočnik Kloar 10 K, Rosina Vidali 10 K, Ivan Skrabar 10 K, J. Šketa 10 K, M. Lorber 5 K, M. Zuzar 10 K, Koroški odbor 5 K, Cecilija Lavre 10 K, Glavin 10 K, Niderlik 10 K, Stefan Guzej 10 K, Ivan Zupančič 10 K, Marija Kuderca 10 K, Fr. Goršek 4 K, brat Drobničar in Adolf Holobar 10 K, Mici Podgoršek 10 K, Frano Krevlj 10 K, Miha Pospeh 10 K, zbirka Rudolfa Segula, železniškega uradnika v Zidanem mostu, 377 K; zbirka Alojza Knavs, ognjičarja v Mariboru, na Kranjskem in v Mariboru ter okolici 512.68 K; Lenica Čuček, učiteljica pri Sv. Rupertu v Slov. gor., 10 K; A. Brezovnik v Vojniku 30 K; upravništvo „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani 98.77 K; Anton Misja v Ljutomeru 10 K; Mirka Lukačič, soproga revidenta južne železnice v Pjutomeru, 10 K; Miloš Tajnik, učitelj v Šostanju, nabral o priliki Ciril-Metodovega kresa šostanjskih Slovencev na Gorici 205.20 K; Jugoslovansko dijaštvo v Celju po g. dr. Korošču 104.30 K; Račovan Špec, zbirka slovenskih trgovskih akademikov v Gradeu 142. K 44 v; Neimenovan v Meži ob Dravi 6 K; nadporočnik Mirko Hafner nabral pri kupci vina v gostilni „Mesto Gradec“ v Celju 201 K; Anton Irgolič, železniški uradnik v Trstu, ter njegova soproga Roža v spomin njune umrle edinke Rožice 300 K; Ivan Globčan iz Koroške I. obrok ustanovnine 100 K; Emil Slaje, kaplan pri Sv. Petru pri Radgoni, 12 K; Fr. Zacherl, učitelj v Ljutomeru, nabral v veseli družbi v Kodelovih goricah na Veščici (Medjimurje) 40 K; upravništvo „Jugoslavana“, izročila mala jugoslov. družba pod kostanjem 64 K; varrednik Vinko Lašič na bojišču 20 K; Anton Reboj v Mariboru, nabral o priliki krsta Zdenke-Nade Kitakove 36 K; upravništvo „Slovenskega Naroda“ 533.60 K; Zadružna Zveza v Ljubljani 1000 K; četrtišolci v Ljubljani pod geslom „Cvetje na grob tovariša“ 83 K. — Prispevke je pošiljati na naslov moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Mariboru (blagajnik g. Franc Pišek, Narodni dom). Šolski odsek.

Zahvala. Vrlim slovenskim dekletom, ki so v spomin 30. maja 1917 nabrale v Spodnjem Velovjaku, Pacinju in Podvincih lepo svoto 557. K za slovensko šolo v Mariboru, se izreka prisrčna zahvala ter se jih prosi, da še v prihodnje ohranijo svojo naklonjenost slovenski stvari.

Neverjetno. Iz Frama se nam poroča: Pretekli teden je prišla k nam nemška gospa iz mesta, da si pri kmetih nakupi masti in druga živila. Ker pri neki hiši ni dobila zahtevanega — kajti ljudje sami nimajo čez potrebo — je postala drzna in začela zmerjati: »Nemci bomo vam že pregnali jugoslovanske muhe iz glave. Kadar bodo tu nemški kmetije, bo že dovolj masti!« Kmetica je odgovorila mirno: »Pa čakajte, ko bodo nemški kmetije tukaj.« Zaprla je vrata in šla po svojem opravilu. Res, naši ljudje so zelo potrpežljivi.

